

Kyriak D. Zancoff отишълъ по далекъ. Но този напредъкъ ний не разбираме подъ пространитѣ логически умованія, употребени при секое нужно опредѣление въ граматикъ-тъ. Не. Толкостъ логически та вече досадни и, ако смѣхъ да кажъ, невразумителни даже расправки, ний, ако не осѣдимъ, нема да похвалимъ. Рекохъ това не. Напредъкъ-тъ, спорѣдъ насъ, ся състои само въ нѣколко но *существени* законе.—Прѣво на което имаме да се ра-дваме въ граматикъ-тъ отъ Г. Момчиловъ, не това дѣто ни посочва въ етимологиѣ-тъ *коренъ* на дума-та, така и *спомогателни букви* и *слогове* и *окончания* (приставки?) Тѣй Г. Момчиловъ ни прѣд-ставя рѣчи-тъ въ истинъ-тъ имъ зглобъ, пощо ни посочва та-къвъ единъ законъ, чрѣзъ който едва отъ сега на тамъ ще мо-жемъ да освоимъ думи-тъ.—Въ менуваніе-то (склоненіе-то) на и-мена-та Г. Момчиловъ разумѣлъ праведно потребъ-тъ и на ро-дителния падежъ, па го и положилъ като необходимъ въ склоне-нія-та.—Въ глаголе-тъ Г. Момчиловъ не показалъ такожде голѣмъ напредъкъ. Истина, чи и той дѣли глаголи-тъ на три голѣми дѣ-ла (спрѣженія), но веднѣга, както видѣхме, почнува и поделенѣе на класи, примѣръ тврѣдѣ похвалени за съврѣшенство. И въ при-туркъ-тъ (стр. 100) Г. Момчиловъ не посочилъ нѣколко законе, които щѣтъ да на ученици-тъ единъ, доста ясенъ погледъ въ из-водство-то на рѣчи-тъ. При това негли ще ся намѣрятъ още нѣ-кои правила, неположени отъ други, нарочно въ онѣзи мѣста ко-ито ний не захемъ подъ прегледъ.—Това не щото намѣрихме за *ново* *), внесено въ Бѣлг. граматикъ; това и казахме и мислимъ, че нема да згрѣшимъ, ако приложимъ, че тази граматикъ на Г. Мо-мчиловъ не прѣдходница на съврѣшената ни граматика. Благо-дареніе за това на Г. Момчиловъ; но колко му благодаримъ за досегашни-те трудове, които не положилъ за обогатяванѣ-то на бѣдна-та ни книжнина, толко ще усилимъ молби-тъ си да храни и за напредъ тѣзи благородни чувства къмъ бѣлгарека-та прос-вѣта; и дай Боже при: *поменница на славянскій и языкъ, Сбор-никъ отъ образци за изучаванѣ-то на старобѣлгарскія языкъ. . . . и граматика-та за новобѣлгарскія языкъ*, да видимъ още нѣкои сериовни дѣла, написани отъ трудолюбиво-то перо на работна-та му десница.

Н. Прѣвановъ,

Въ Ломъ 16 Марта 1868.

.) Родителния падежъ не употребенъ, още отъ Отца Неосита и Иванча Андреова.